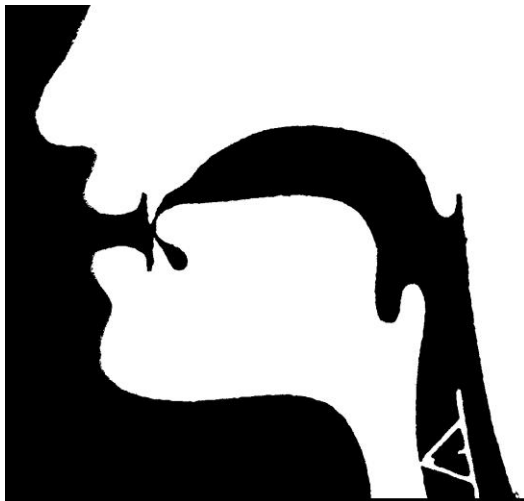

S – tai duslusis pučiamasis liežuvio priešakinis garsas. Jį tariant, lūpos pravertos, lyg šypsantis, tarp dantų lieka 1 – 2 mm tarpelis. Priešakinė liežuvio dalis priartėja prie viršutinių dantenuų, sudarydama ankštumą. Liežuvio galai remiasi į krūminius dantis bei kietojo gomurio kraštus. Liežuvio nugarėlė plokščia. Išilgai liežuvio susidaro griovelis. Minkštasis gomurys pakeltas ir uždaro praėjimą į nosies ertmę.

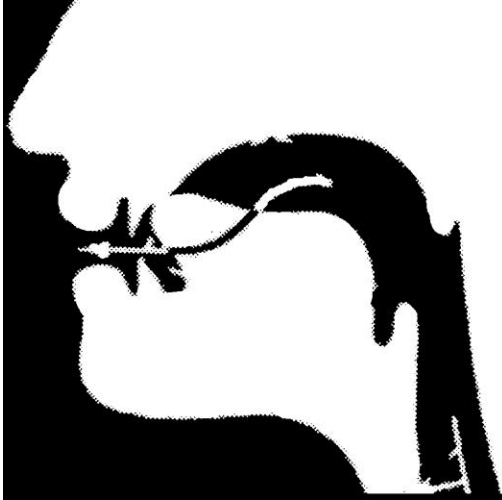
Sigmatizmas [gr. sigma — raidės „s“ pavadinimas]:

1. ydingas garsų s, š, z, ž, tarimas;
2. kai kurių garsų tarimas kaip s.

Nosinio sigmatizmo atveju, tariant garsą [s], oras išeina pro nosį, kalba įgauna nosinumo tembrą. Jeigu nosinis sigmatizmas būdingas tik garso [s] tarimui, tai pašalinti jį nesunku.

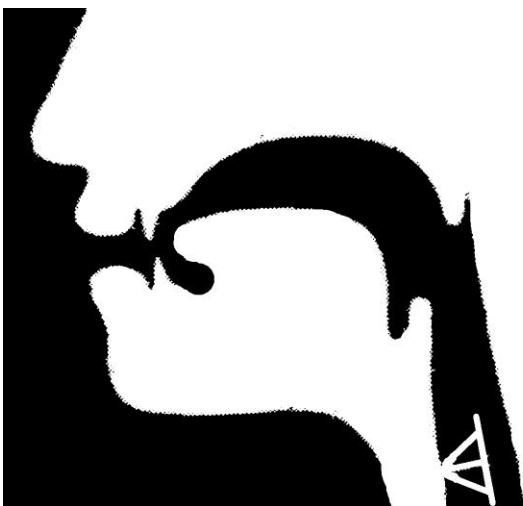
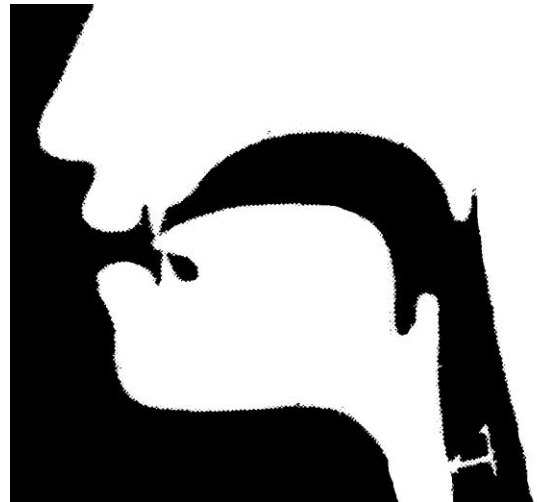

Priedantinis sigmatizmas pasireiškia tuo, kad liežuvis priartėja prie apatinių priešakinių dantų. Sunkesniais atvejais vietoj garsų [s], [z] vaikas ištaria: [t] arba [d].

Šoninis sigmatizmas – tai sutrikimas, kai, tariant garsą [s], liežuvio galiukas liečia alveoles – oras eina pro liežuvio šonus. Girdisi šnypštimas.

Tarpdantinis sigmatizmas – tai toks sutrikimas, kai, tariant garsą [s], liežuvio galiukas įsispaudžia tarp dantų. Garsas [s] tampa lyg prikąstas.

Šnypščiamasis sigmatizmas pasireiškia tuo, kad garsus [s], [s´], [z], [z´], [š], [š´] pakeičia [sš], garsų junginiu sšaulė (saulė), namasš (namas), asšiū (ačiū) ir t.t. Šnypščiamasis sigmatizmas atsiranda dėl sutrikusios klausos.

